

ærede Minister fast; lige overfor „Det forenede Dampskibsselskab“ er ingen Frister stært nok til at rokke den ærede Minister; der vil han ikke ind paa Noget. Den ærede Minister paastod, at han i Gaar har givet saalige og grundige Oplysninger, forstaaet at imødegaa mine usaglige, letførdige eller lette og overfladiske Betragtninger. Det glæder mig, hvis den ærede Minister har faaet det Indtryk, at hans Oplysninger overhovedet var i Stand til at vække Nogetsomhelst; men maa jeg minde den ærede Minister om, at de Oplysninger bestod ikke i Andet, end en meget detailleret Opregning af Fragtsatsernes Betydning for de enkelte Varer, en Opregning, som jeg tror, enhver enkelt Landmand er bekendt med herhjemme. (Sidenrigsministeren: Ikke En kender dem!) Ja, det er dog ikke Andet end et Regnestykke, som Enhver og Mange vistnok have gjort og kunne gjøre. Men det, som den ærede Minister mente, og som jeg ogsaa antager skulde være det Argument, som den ærede Minister vilde bruge, var den Tilføielse, han gjorde, at han fandt, at disse Fragtsatser ikke vare ubillige. Det er dog en Skjønssag, om de ere billige eller ikke. Om der er Grund til at forlange saa høje Fragtsatser, som dem, den ærede Minister ophyste, eller der er Grund til at lette Landbruget Forbindelsen med England ved at gaa længere ned, det er Spørgsmaalet, og derom ophyste den ærede Minister i Virkeligheden blot, hvorvidt det er hans Mening, om de Fragtsatser, som „Det forenede Dampskibsselskab“ efter de nu bestaaende Taxter faar og forlanger, ere billige eller ikke. Der tør jeg nu bestemt paastaa, at jeg har mere Tillid til Landbrugets Mening om det Spørgsmaal, og er der Noget som man er enig om her i Landet, saa er det dette, at „Det forenede Dampskibsselskab“ efter at Konventionen er sluttet, og Subventionen er meddelt, er aldeles urimelig og ubillig med sine Taxter, navnlig for Flæskets Vedkommende. Jeg har i Gaar ophyst den ærede Minister om, at man, inden Subventionen blev givet, havde Tilbud fra det samme Selskab om betydelig billigere Fragter, og derpaa svarede den ærede Minister Intet. Altsaa har den ærede Minister ikke med en eneste virkelig Oplysning afkræftet Betydningen af de almindelige Klager, som jeg kun er Ordfører for; thi ikke blot Ordføreren og Thinget, men hele Landet, omtrent alle Landmænd, klage over den ubillige Maade, hvorpaa de her behandles af „Det forenede Dampskibsselskab“. En anden Ting, jeg fremdrog, nemlig at „Det forenede Dampskibsselskab“ konkurrerer med sin egen Esbjerg-Route, har

Ministeren ikke med et eneste Ord afkræftet. Det, som fra alle Sider er gjentaget, og som den ærede Minister, jeg tør nok sige, halvt om halvt har indrømmet, idet han har henpeget paa det nævnte Selskabs andre Interesser, det Faktum, at man kan føre Varer fra Aalborg billigere over Kjøbenhavn end over Esbjerg, har den ærede Minister end ikke forsøgt at afkræfte. Men alligevel er Ministeren med til, at Staten subventionerer et Selskab, der konkurrerer med og altsaa udnytter den Route, som Staten har etableret, netop for at lede Landbruget den hurtigst mulige og billigst mulige Forbindelse med England. Det Faktum, at man som nævnt billigere kan faae transporteret Flæsk og Smør over Kjøbenhavn, maa enten have sin Grund i, at det konkurrerer med sig selv, saaledes som det er paastaet, og saa er en saadan Subvention uforvarlig, idet man derigennem hindrer og skader det, som var Formaålet for Subventionen, eller ogsaa ligger Grunden i, at Fragtsatserne, som Selskabet har, ere satte meningsløse, urimelige og høje, det er klart (Høje: Ja, men det er galt). Ja, en af Delene maa være Grunden. Kan man føre Flæsk, Smør og andre Ting over andre Havne end Esbjerg billigere (Modstgelse) — ja, det paastaas fra alle Sider, og jeg har ikke hørt det Modsatte bevises. Det er altsaa til meget alvorlige Anker. Nu kommer dertil Hensynet til London og Parkeston-Routen. Det Spørgsmaal skal jeg ikke opholde mig ved; thi der har den ærede Minister indrømmet, at vi havde Ret i vore Anker, idet han har erklæret, at han var villig til at opgive Parkestonarten og tage London i Stedet for; men paa det Punkt, hvor Ministeren har villet forsvare Selskabet, har det ikke lykkes Ministeren at ophyste det Allermindste, der kunde støtte dette mislykkede Experiment fra Statskassens Side, hvorved man vel har havt den bedste Mening og Villie til at gaa Landbruget, men hvor en mindre — hvad skal jeg sige — heldig eller forhandlingsdygtig Administration er kommet til kort i disse Forhandlinger med det forenede Dampskibsselskab. Det kan jo hændes den bedste Sidenrigsminister af Verden, naar han forhandler med saa dygtige Folk som det forenede Dampskibsselskabs Bestyrelsesmedlemmer, at det kan gaa ham galt, men dersom den ærede Minister aabent og freidigt havde indrømmet det og havde sagt: Det kunde ogsaa hælde Oppositionen, at den gang, naar den skulde komme til at lede saadanne Sager, kunde komme galt afsted, saa vilde den ærede Minister være gaaet fri, frank og glad ud af denne Forhandling, og